

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: عثمان حیدری

۱۱ جولای ۲۰۲۰

اشغالگری ترکیه در سوریه

حضور نظامیان ترکیه در شمال سوریه که به استناد قواعد و قوانین بین المللی، غیرقانونی است، هر روز ابعاد جدیدی به خود می گیرد و این بار ارتش ترکیه اقدام به استقرار دستگاه دفاع هوایی در خاک سوریه کرده ؛ موضوعی که اهداف انقاره را از حضور نظامی در سوریه، بار دیگر مطرح ساخته و این درحالی است که انقاره به طور طبیعی می بایست همراه دو کشور ایران و روسیه در قالب جلسه های سه جانبه سران، دنبال راه حل های دیپلماتیک و سیاسی برای حل بحران سوریه می بود.

بنابر بر اخبار منتشره، ارتش ترکیه چندین دفاع راکتی هاوک (-MIM۲۳) خود را در استان ادلب در شمال غرب سوریه مستقر کرده است، اقدامی که نشان از اهداف خاص انقاره در سوریه دارد.

این دستگاه های دفاع هوایی در مقایسه با دستگاه امریکائی پاتریوت قدیمی بوده و نسبت به آنها کارآمدی کمتری دارد و مأموریت اصلی این دستگاه مقابله با هواپیماهای جنگی، پهپادها و راکت های زمین به زمین است.

تصمیم به ارسال و استقرار دستگاه دفاع هوایی هاوک پس از آن صورت گرفت که ۳۴ نظامی ارتش ترکیه هشتم اسفندماه [حوت] سال گذشته در جنوب استان ادلب کشته شدند، نظامیانی که به اعتقاد کارشناسان حقوق بین الملل، به طور غیرقانونی در خاک سوریه حضور داشتند. این بزرگترین تلفات در میان نظامیان ترکیه در یک حمله طی سال های گذشته بود.

پس از این حمله، ترکیه از امریکا درخواست کرد تا دستگاه دفاع راکتی پاتریوت را در مرزهای جنوبی این کشور مستقر کند، اما امریکا به این درخواست انقاره پاسخ مثبت نداد و ارتش ترکیه تصمیم گرفت دستگاه دفاع هوایی هاوک را در خاک سوریه مستقر کند.

هم اکنون دستگاه دفاع هوایی پاتریوت، هاوک و چندین دستگاه های دفاع راکتی کوتاه و میان برد امریکائی در اختیار ترکیه می باشد که سال گذشته نیز دستگاه دفاع راکتی اس-۴۰۰ روسی نیز تحویل ترکیه شد، ولی هنوز عملیاتی نشده است.

همچنین در یک سال گذشته چندین کاروان تجهیزات نظامی ارتش ترکیه که شامل صدها دستگاه تانک و ماشین محاربوی نظامی بوده با هدف تقویت قطعات نظامی و حمایت از گروه های تروریستی وارد خاک سوریه شده اند.

رسانه های منطقه نیز در گزارش های خود گفته اند که در یک ماه اخیر نیروهای ترکیه برای تغییر بافت جمعیتی شمال شرق سوریه، در حال اسکان خانواده تروریست ها در این منطقه هستند.

بنابر گزارش ها، نیروهای ترکیه که پیشتر برخی از ساکنان اصلی شهر «رأس العين» (در استان الحسکه - شمال شرق سوریه) را وادار به خروج از این شهر کرده بودند، بتازگی، خانواده‌های «گروه‌های تروریستی» را در منازل آنها اسکان داده اند که این امر با اعتراض هائی در میان اهالی بومی روبه رو شد.

با آغاز بحران سوریه در اسفند ماه [حوت] سال ۱۳۸۹ (۲۰۱۱) ترکیه به عنوان یکی از بازیگران منطقه ئی وارد صحنه شد و به رغم روابط ویژه اردو خان با بشار اسد در سال های نچندان دور ، با هدف سرنگونی دولت اسد در کنار رژیم صهیونیستی، امریکا، فرانسه، انگلیس، عربستان، قطر و شماری از کشورهای غربی - عربی دیگر قرار گرفت، آن هم در بحرانی که پس از چندی به جنگی تمام عیار تبدیل شد و اثراتش را بر سطح منطقه و حتی خود ترکیه گذاشت، به طوری که بعد از گذشت چندی انقره راه خود را از بازیگرانی مانند عربستان و امارات جدا کرد.

رژیم صهیونیستی و کشورهای یاد شده هر یک اهداف و مسؤولیت خاصی در بحران سوریه داشته اند، اما شرایط ترکیه در بحران سوریه ، به خاطر موقعیت جغرافیائی آن شکل متفاوتی داشته است، به طوری که خواسته یا ناخواسته خاک این کشور به مرکز ترانزیت و پشتیبانی گروه های تروریستی تبدیل شد و از همین رو سیاست ها و برنامه های انقره در مسیر سیاست های امریکا، عربستان و رژیم صهیونیستی قرار گرفت.

با این که کارشناسان و تحلیلگران در تحلیل رفتاری سیاست های ترکیه به مواردی همچون وجود رؤیای «احیای امپراتوری عثمانی» با الحاق بخشی از خاک سوریه که احمد داوداوغلو تنورسین حزب اعتدال و توسعه آن را تنوریزه و تبیین کرده بود، توجه ویژه داشتند، اما بزودی محال بودن چنین نظریه هائی در خود ترکیه هم اثبات شد و به نظر می رسد نتایج آن در تغییر رویکرد انقره در همکاری با جریان سعودی - امریکائی- صهیونیستی بود و در ادامه مسیر و پیوستن ترکیه به ایران و روسیه ، ائتلاف جدیدی برای صلح در سوریه شکل گرفت.

با این حال به نظر می رسد ترکیه بخشی از اهداف خود را در خاک سوریه رها نکرده باشد. ترکیه که از ابتدای بحران سوریه در ۲۰۱۱ به صورت غیر علنی جهت سرنگونی اسد از گروه های تروریستی حمایت می کرد، از سال ۲۰۱۶ با نیروها و ادوات و تجهیزات نظامی خود بخش هائی از خاک سوریه در شمال این کشور را اشغال و از همان زمان به طور علنی نقش حمایت از گروه های تروریستی را به عهده گرفت تا جائی که در سال های اخیر ارتش ترکیه بیش از ۴۰ مقر یا به قول خود پست دیدبانی در مناطق اشغالی شمال سوریه ایجاد کرده است، مقرهائی که همگی در حمایت از تروریست ها است.

این درحالی بود که با تغییر شرایط جنگی در سوریه و عوض شدن معادلات جنگی به نفع جبهه مقاومت اسلامی و ارتش سوریه در سه سال گذشته که مهم ترین آن شکست گروه تروریستی داعش در قوس ۱۳۹۶ بود، شکست های پی در پی گروهک تروریستی النصره (تحریر الشام) و دیگر گروه های تروریستی در مناطق مختلف سوریه را به دنبال داشت و پیرو آن بازماندگان این گروهک ها به استان ادلب در شمال غرب این کشور منتقل شدند که از آن به عنوان آخرین ایستگاه تروریست ها در سوریه یاد می شود.

کارشناسان معتقدند، این تغییرات در شرایط جنگی در سوریه ترک ها را به چند دلیل نگران کرده و در عین حال موجب ادامه حمایت های همه جانبه ارتش ترکیه از گروه های تروریستی شده است.

اول این که با شکست نهائی تروریست ها در سوریه که هم اکنون فقط ۴۰ درصد استان ادلب و یا به عبارت دیگر حدود ۵ درصد خاک این کشور را در تصرف خود دارند، آن بخش از اهداف انقره را که مبتنی بر رؤیای احیای امپراتوری عثمانی است از بین خواهد رفت ، دوم این که ترکیه نیز همانند امریکائی ها و صهیونیست ها شکست تروریست ها در شمال سوریه را شکست خود تلقی کنند و جای پای خود را در این کشور از دست رفته ببینند و دلیل دیگر این که

نیروهای تروریستی که بخشی از آنها را سعودی ها و امریکائی ها و اماراتی ها خلق کرده اند، اکنون روی دست انقره مانده است و همین امر موجب شده تا ترکیه مجبور شود به ادامه حمایت از گروه های تروریستی و تکفیری در شمال سوریه به هر قیمتی ادامه دهد.

اما در کنار این استدلال ها می توان گفت که ترکیه یک نگرانی واقعی دارد و آن موضوع آسیب پذیری از سوی گروه های کرد شمال سوریه است که انقره آنها را گروه تروریستی قلمداد می کند؛ گروه هائی که در رأس آن پ ک ک قرار دارد.

در قضیه حضور ترکیه در سوریه که حالا با ارسال و راه اندازی دستگاه دفاع هوائی هاوک و تجهیزات نظامی جدید همراه شده است، یادآوری چند نکته حائز اهمیت است.

یکی این که این اقدام همچنان نقض حاکمیت ملی سوریه و مخالف و مغایر قوانین بین المللی و قواعد حقوق بین الملل است و ادامه چنین سیاست هائی در منطقه می تواند به الگو و عرف تبدیل شود و آنگاه منطقه ای به شدت ناامن در آینده متصور خواهد بود؛ اگرچه سوریه نسبت به این نقض حاکمیت خود از سوی ترکیه و امریکا به مجامع بین المللی شکایت برده است و نتیجه ای نگرفته است.

نکته دوم این که افزایش و تشدید اقدامات نظامی گرایانه در منطقه راه ها و کانال های مذاکره و مسیرهای صلح را مسدود می کند و می تواند دستاوردهائی را که تاکنون سه کشور روسیه ، ایران و ترکیه برای حل بحران سوریه کسب کرده اند، به مخاطره بیندازد.

نکته سوم این که ترکیه باید درک کند تا زمانی که گروه های تروریستی در خاک سوریه حضور دارند و دولت دمشق به طور صددرصد نتواند حاکمیت خود را اعمال کند، مشکلات امنیتی سایر کشورهای منطقه به خصوص ترکیه هم حل نخواهد شد و تهدیدها از این ناحیه همچنان ادامه خواهد یافت، حال آن که یک دولت مقتدر در دمشق موظف خواهد بود مرزهای خود را از گروه های مسلح تروریستی پاکسازی کرده و امنیت مرزهای همسایگانش را نیز تأمین کند.

اما نکته مهمتری هم وجود دارد ؛ تداوم این مسیر که منجر به تأخیر در عادی سازی روند زندگی در سوریه و شروع بازسازی این کشور می شود، ممکن است زمینه را برای ورود علنی و رسمی سایر بازیگران به خصوص عربستان و امارات، با حمایت امریکائی ها و صهیونیست ها فراهم کند و آتش بحران سوریه را که درحال خاموش شدن است، بار دیگر شعله ور سازد.

بنابراین همانطور که برای حل بحران سوریه یک مثلث منطقه ئی تشکیل شده و آخرین اجلاس آن در سطح سران در ماه جاری میلادی به صورت آنلاین و با حضور پوتین ، روحانی و اردوخان برگزار شد، تنها راه حل برای دستیابی به یک موفقیت است ، چرا که ابتکارهای امریکائی، صهیونیستی و سعودی منطقه را به سوی یک بحران و ناامنی دائمی سوق می دهد.